

8sel

Den valda platsen i landskapet

NIC LANGENDOEN

Målningar och skulpturer, Härnösands Konsthall, 11 jan. 2003 - 1 febr. 2003

Text: Torgny Åström

Nic Langendoen undersöker vår tillvaro med andra verktyg och för andra värden än de vetenskapen någonsin kan gripa eller begripa. Utgångspunkter för hans vackra utställning på Härnösands Konsthall är åtta plaster med sina **sel**, *Åmsele*, *Sisele*, *Rusksele*, *Mårdsele*, *Vormsele*, *Björksele*, *Strycksele* och *Vindelgransele*.

Ordet **sel** kan, enligt svenska akademins ordlista, bl.a. betyda lugnvatten i älv, ett vattendrag som flyter stilla och i brett lopp. Formen **sele** finns i flera ortnamn.

Vindelgransele

Stycksele

De geometriskt strama skulpturerna markerar med sina kryss den valda platsen i landskapet, platsen där nybyggaren kunde slå sig ner. Här strömmade intrycken samman.

Nic Langendoen skriver

Den givna rörelsen
i marken
upphöjd genom
ett infallande ljus
förändras inför
en flyende
dimma
avtecknad
i
den våta sanden

Rusksele

Framför den tomma duken har intrycken fått spela fritt. Sakta har bilden fyllts av infall, vilka ingen vet varifrån de kommit. Var allt bara en lek eller hade det faktiskt något med ”plasten” att göra?

Vad spelar det för roll? För betraktaren är det i varje fall en lustfylld lek att stiga in i bildens möjligheter och låta *likheter* träda fram, som när man tittar på fuktfläckar eller sommarmoln. Men vattenytan finns där och den sakta rörelsen, men också en värld under ytan eller i ytans spegling av det ovanför och ett där bortom. I bildens djup öppnar sig nya världar.

Åmsele

Hur kan vi veta att bilden är färdig? Kunde inte helt nya impulser lika väl ha fått ge helt andra avtryck? Vad hade det betytt för bilden? Om det vet vi ingenting. Nu har konstnären släppt ifrån sig sin bild. Det vet vi. Nu får den leva sitt egna liv i mötet med oss. Kanske går vi bara förbi. Bilden öppnar sig inte för något samtal den gången. Kanske blir vi istället indragna i bildens öppningar, mot glömda förmågelser.

Björksele, *blandteknik*.

Blandteknik? Först den vita uppspända duken, så några transparenta drag med akrylfärg eller oljefärg, förtunnad. Till det några kompakta ogenomskinliga skikt, en markering med kol, några drag med pastell och bilden börjar sin egen berättelse. Rum öppnas bakom rum, likheter föder likheter. Sammanhang uppstår. - Kommer du ihåg? - Har du hört berättelsen om ...? Det blir som ett slags romantiskt landskapsmåleri, men utan den obligatoriska horisonten. Det väcker klanger i våra minnesrum.

Nic Langendoen skriver:

De sammanhängande ytorna
med de intilliggande färgerna
i övergången
Blir i det starka ljuset
en beskrivning av en kantighet
upplyst för ett ögonblick
En fragmentarisk glömska
utan något landskap

Dansarens möte med målningen.

Vid vernissagen dansade Anna-Tora Jonsson till Nic Langendoens egen musik, en suggestiv ljudkomposition med vattnets klanger. Målningarnas struktur och vattnets speglingar och rörelser fick då ett nytt uttryck i den nästan viktlösa kroppens koreografi fram till då det röda midjebandet löstes och formade cirkeltecknet för *sel* och vattenljudet tonade ut.

Härnösand Konsthall har fått förmånen att hysa detta poetiska västerbottniska uttryck en kort tid, innan allt söker nya konstellationer i februari - mars på Skellefteå museum.

Torgny Åström

torgnyCV.astrom@swipnet.se

<http://www.umedalen.ac/klo72/index.html>

Se mera på Nic Langendoens hemsida:

